

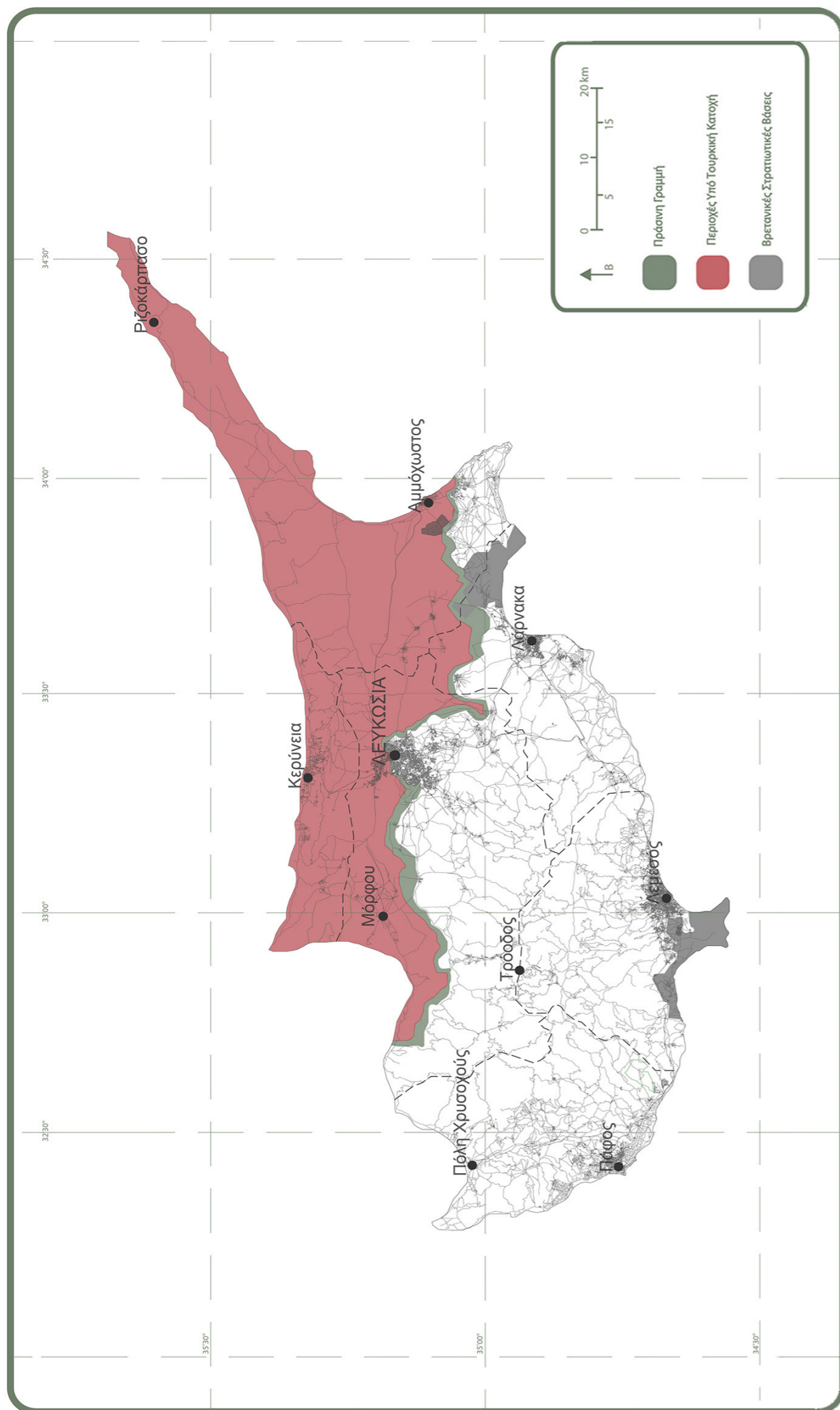
Επεμβαίνοντας στο όριο. Πράσινη Γραμμή

Ιωάννου Χαράλαμπος Α.Μ. 04106607
Επιβλέπων: Παρμενίδης Γιώργος | Σύμβουλος: Εφείσιου Ειρήνη

Σχολή Αρχιτεκτόνων Μηχανικών Ε.Μ.Π

Αθήνα 2014

1.1 Η εικόνα της Κύπρου	
1.1.1 Σύγχρονη Ιστορία της Κύπρου	5
1.1.2 Μετατοπίζοντας το Όριο	7
1.2 Η εικόνα της Λευκωσίας	9
2.1 Master Plan	11
2.2 Το Τοιχίο	12
2.3.1 Ξενοδοχείο Όλυμπος	15
2.3.2 Κτίρια στην Οδό Διονύσου	17
2.3.3 Ενορία Αγίου Κασσιανού	19
3.1 Παρασκευή Ωμής Πλίνθου	21
3.2 Κατασκευή τοιχίου	23
4.1 Πολυλειτουργικό Κέντρο “Όλυμπος”	24
4.2 Συλλογική Κουζίνα “Διόνυσος”	28
4.3 Παρατηρητήριο “Κασσιανός”	30
5.1 Προοπτικές Απεικονίσεις	32

1.1 Η εικόνα της Κύπρου

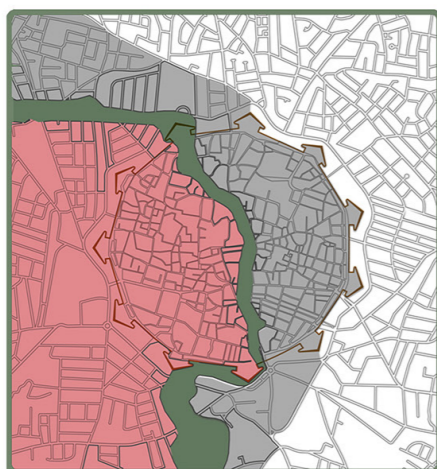
1.1.1 Σύγχρονη Ιστορία της Κύπρου

Η Πράσινη Γραμμή ή επίσημα «Παρεμβαλλόμενη γραμμή του Ο.Η.Ε. στην Κύπρο» είναι το όριο μεταξύ των ελεύθερων περιοχών και των περιοχών υπό Τούρκικης Κατοχής της Κυπριακής Δημοκρατίας. Είναι το αποτέλεσμα των στρατιωτικών επιθετικών ενεργειών της Τουρκίας κατά της Κύπρου στις 20 Ιουλίου αλλά και στις 14 Αυγούστου του 1974, που επέβαλαν τον διαχωρισμό του Νησιού και τη δημιουργία του ορίου.

Η Νεκρή αυτή ζώνη που δημιουργήθηκε μεταξύ της τούρκικης επιθετικής γραμμής και της ελληνοκυπριακής αμυντικής γραμμής, έχει μήκος 180 χλμ. και πλάτος από μηδέν έως 7 χλμ. Κατά μήκος της έκτασης αυτής υπάρχουν κυανόκρανοι στρατιώτες των Ηνωμένων Εθνών, για να επιβλέπουν τη, λεγόμενη επίσης, γραμμή κατάπαυσης του πυρός.

Από το 1974, οι Ελληνοκύπριοι που ζουν στο Νότο και οι Τουρκοκύπριοι που ζουν στο Βορρά χωρίζονται από ένα “no man’s land” σχεδόν αδιαπέραστο, με αποτέλεσμα να είναι η Λευκωσία, η τελευταία μοιρασμένη πρωτεύουσα της Ευρώπης. Παράλληλα κάθε μια κοινότητα αναπτύχθηκε εκατέρωθεν της πράσινης γραμμής και οι αντιλήψεις της κάθε πλευράς για την άλλη διαφέρουν, και κατά τη διάρκεια αυτό των 40 χρόνων μεταλλάσσονται αναλόγως με τα συμφέροντα, τις πολιτικές πεποιθήσεις και τα εξωτερικά ερεθίσματα που προσλαμβάνουν.

Η Μετατόπιση του Ορίου

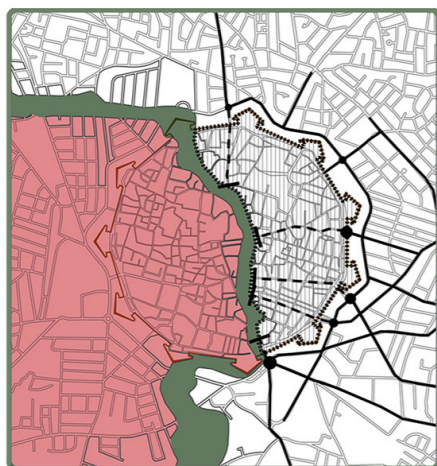

||

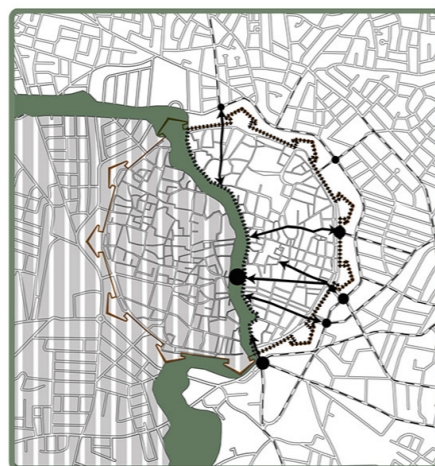

||

Νοητικός Χάρτης

+

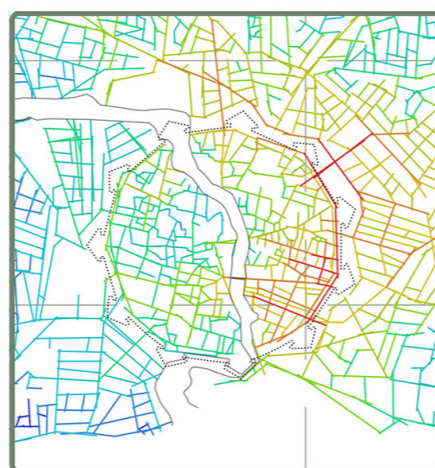
+

Space Syntax. Axial Map. Intergration

1974 - 2003

2003 - 2014

1.1.2 Μετατοπίζοντας το Όριο

Το 2003, το όριο «διασπάται» μερικώς και υπάρχει η δυνατότητα να περάσει κανείς από την μία πλευρά στην άλλη.

Με τη «διάλυση» του ορίου ο κόσμος διχάζεται. Πολλοί είχαν μια σταθερή άποψη που επικρατούσε για χρόνια, θεωρούσαν ότι η πράσινη γραμμή δεν αποτελούσε σύνορα, διότι για πολιτικούς λόγους αν έκαναν το αντίθετο θα σήμαινε ότι δεχόντουσαν την ύπαρξη ενός νομικού κράτους. Με την άρση της απαγόρευσης διέλευσης στην «άλλη» πλευρά, ο κάθε ελεύθερος πολίτης αποτελεί μια τοπική ενεργοποίηση ενός δυναμικού μετώπου και διαμορφώνει πρακτικά την κατάσταση.

Με την μετακίνηση από την μια πλευρά στην άλλη, επιτυγχάνεται η επικοινωνία και η παρατήρηση της «πραγματικής» εικόνας της εκάστοτε πλευράς, επηρεάζοντας σε ένα μεγάλο βαθμό τη μείωση της προκατάληψης που υπήρχε ανάμεσα στις δύο κοινότητες. Πλέον «γνωρίζουμε τι υπάρχει απέναντι».

Για τους πρόσφυγες υπήρξε ένα είδος επιστροφής, που για ένα ποσοστό ήταν αρκετό για να κορεστεί η δίψα τους να δουν τα σπίτια τους. Η περιέργεια ικανοποιήθηκε. Με τη μαζική μετακίνηση των Ελληνοκυπρίων στα κατεχόμενα, μοιάζει πως στο υποσυνείδητο αρκετών είχε αποτυπωθεί πως πέραν της γραμμής υπάρχει πλέον ένα άλλο κράτος. Στην σκέψη τους τα σύνορα υπήρχαν και τα κατεχόμενα ήταν μια ακόμα χαμένη πατρίδα. Και το μέτωπο όχι μόνο δεν υπήρχε πια μα είχε πέσει και στο υποσυνείδητο τους.

Για κάποιους ο πόλεμος έχει τελειώσει, ενώ για άλλους συνεχίζεται. Πραγματικά ή στο μυαλό τους;

Space Syntax. Axial Maps. Integration $r=n$

Ενσωμάτωση:
Συνοπολογίζει όλες τις άμεσες και έμμεσες συνδέσεις του κάθε δρόμου με τους υπόλοιπους δρόμους του δικτύου. Βασίζεται στη μέτρηση της σχετικής ασυμμετρίας την οποία αντιστρέφει.

Οι λιγότερο ενσωματωμένοι δρόμοι, οι οποίοι αναπαρίστανται με μπλε χρώμα, είναι πιο δύσκολα προσβάσιμοι και περισσότερο συντακτικά αποκεντρωμένοι. Ενώ αντίστροφα δρόμοι με καλύτερη ενσωμάτωση, που παρουσιάζονται με κόκκινο χρώμα, είναι πιο εύκολα προσβάσιμοι δημιουργώντας ένα είδος κεντρικότητας.

— Εύκολα προσβάσιμοι δρόμοι
— Δύσκολα προσβάσιμοι δρόμοι

Νοητικός Χάρτης

— Κύρια Διαδρομή
- - | Δευτερεύουσα Διαδρομή
●●●●● Όρια
● Κόμβοι
▨ Περιοχές

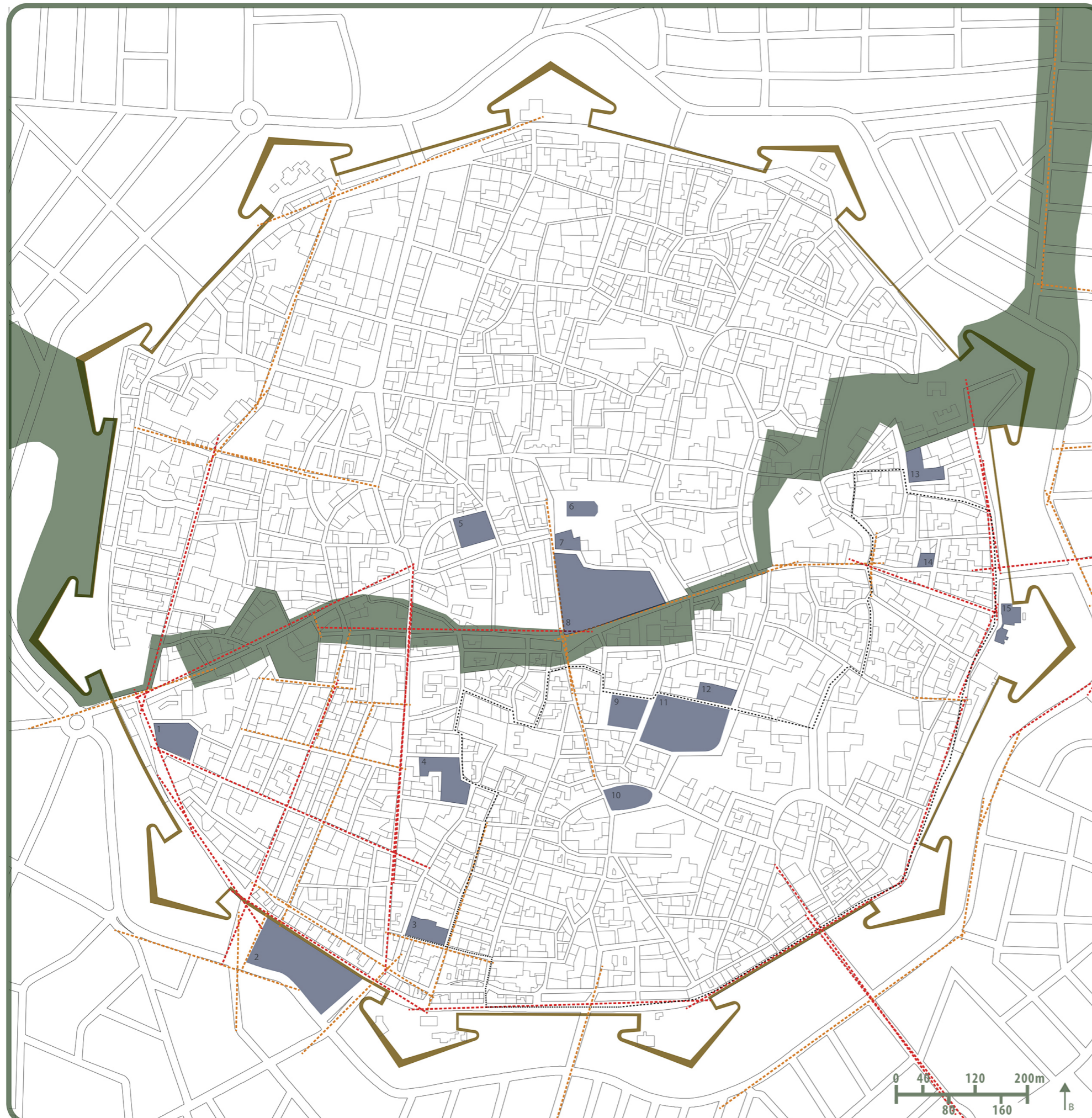
Η Μετατόπιση του Ορίου

1974 - 2003

Η Πράσινη Γραμμή, λειτουργώντας ως ένα σύμβολο φόβου, δημιουργεί ένα αίσθημα ανασφάλειας που μεγαλώνει όσο κανείς την πλησιάζει. Η περιοχή γύρω από τη νεκρή ζώνη απορροφάτε από την «μαύρη τρύπα».

2003-2014

Το νοητό όριο μετατοπίζεται και πάλι. Γίνεται ταυτόσημο με την πράσινη γραμμή, δεν υφίσταται στο μυαλό των πολιτών, έχει διαγραφεί από τη μνήμη και τους νοητικούς τους χάρτες.

1.2 Η εικόνα της Λευκωσίας

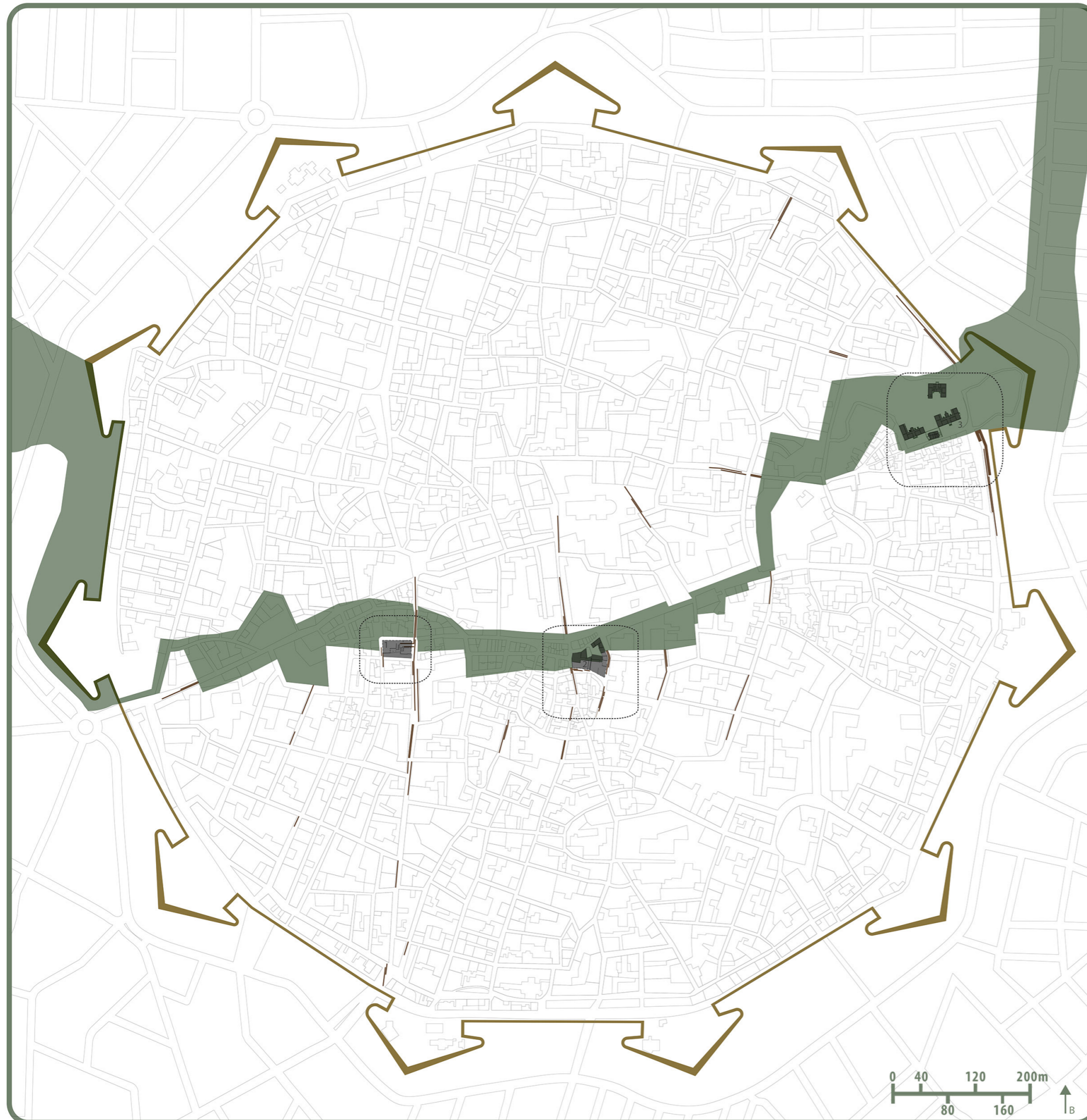
Μετά τη Τουρκική εισβολή του 1974, η παλιά πόλη της Λευκωσίας χαρακτηρίζεται από έντονο μαρασμό, σε αντίθεση με τη μεγάλη ανάπτυξη που σημειώθηκε στις περιοχές εκτός των τειχών. Στις περιοχές αυτές, εξαιτίας των συνθηκών εγκατάλειψης και παρακμής που επικρατούν, συσσωρεύονται βιοτεχνίες και αποθήκες, εκμεταλλευόμενες την κεντρική τοποθεσία και τα χαμηλά ενοίκια, με αποτέλεσμα την επιδείνωση των συνθηκών διαβίωσης και του φυσικού περιβάλλοντος των οικιστικών περιοχών που συνορεύουν.

Έπειτα από την διάνοιξη των οδοφραγμάτων και κυρίως αυτού της οδού Λήδρας την 3η Απριλίου 2008, το προφίλ και η δυναμική της Παλιάς Πόλης αλλάζει σημαντικά. Το άνοιγμα του οδοφράγματος, είχε ως αποτέλεσμα την αύξηση της κινητικότητας και αλληλεπίδρασης μέσα στον πυρήνα της πόλης. Καθημερινά, ελληνοκύπριοι και τουρκοκύπριοι μετακινούνται από το ένα κομμάτι της πόλης στο άλλο, γεγονός που αναζωογονεί τον εμπορικό τομέα του κέντρου της Λευκωσίας.

Τα τελευταία πέντε χρόνια στον ιστορικό πυρήνα της πόλης υπήρξαν μεγάλες αλλαγές και η περιοχή αναπτύχθηκε ραγδαία, κυρίως στις δύο κεντρικές οδούς, Λήδρας και Ονασαγόρου. Γίνεται επομένως φανερό το πως διαμορφώνεται το προφίλ της Παλιάς Πόλης. Παραμένουν κάποια αρκετά παλιά εμπορικά καταστήματα τα οποία δραστηριοποιούνται στην πώληση ενδυμάτων, ενώ είναι σαφής η τάση να ανοίγουν ολοένα και περισσότερες επισιτιστικές επιχειρήσεις.

- Σημεία Ιστορικού & Πολιτιστικού Ενδιαφέροντος
- Πράσινη Γραμμή
- Μεσαιωνικά Ενετικά Τείχη
- Κύριοι Οδικοί άξονες, όπως προκύπτουν από το Space Syntax, πριν τη δημιουργία της Πράσινης Γραμμής
- "Περίπατος στη Παλιά Λευκωσία". Προτεινόμενη διαδρομή από τον Κυπριακό Οργανισμό Τουρισμού

1. Μεσαιωνική Αίθουσα «Καστελιώτισσα»
2. Πλατεία Ελευθερίας
3. Λεβέντειο Δημοτικό Μουσείο
4. Πολιτιστικό Ίδρυμα Τραπέζης Κύπρου
5. Πολιτιστικό Κέντρο Būyūk Han
6. Τέμενος Σελιμιγιέ (Καθολικός γοθικός ναός Αγίας Σοφίας)
7. Πολιτιστικό Κέντρο Bedestan (Καθολικός ναός Άγιος Νικόλαος)
8. Δημοτική Αγορά Bandabuliyā
9. Δημοτική Αγορά
10. Λουτρά Ομεριέ (Χαμάμ)
11. Αρχαιολογικός Χώρος
12. Δημοτικό Κέντρο Τεχνών Λευκωσίας
13. Πολιτιστικό Κέντρο Αρχοντικό Οδού Αξιοθέας
14. Κέντρο Χειροτεχνίας Χρυσανιιώτισσα
15. Πύλη Αμμοχώστου

2.1 Master Plan

Ο σχεδιασμός του masterplan, στοχεύει να υπενθυμίσει την ύπαρξη της πράσινης γραμμής με απώτερο σκοπό τον επαναπροσδιορισμό του ορίου. Η υλοποίηση του στόχου αυτού γίνεται με τη δημιουργία εφήμερων τοιχίων που τοποθετούνται κάθετα στην πράσινη γραμμή και εκατέρωθεν του ορίου δημιουργώντας νέες εξαναγκαστικές πορείες, αντίστοιχες με αυτές που είχε δημιουργήσει η χάραξη της πράσινης γραμμής. Τα τοιχία δημιουργούν κλειστοφοβικές και λαβυρινθώδεις πορείες που διακόπτουν τη φυσική ροή των πεζών καταλήγοντας σε αδιέξοδα, αντανakλώντας έτσι τα συναισθήματα φόβου και ανασφάλειας που προκαλούσε για χρόνια το όριο της πράσινης γραμμής.

Η τοποθέτηση των τοιχίων οργανώνει έναν άξονα πολιτισμού που έρχεται να τοποθετηθεί παράλληλα με την πράσινη γραμμή, προτρέποντας τους πολίτες να κινηθούν κατά μήκος της, θυμίζοντας τους τη βίαιη και αφύσικη διακοπή του ιστού της πόλης της Λευκωσίας.

Ένα μέρος των τοιχίων εισβάλλουν σε εγκαταλελειμμένα κελύφη όπου μέσα από τις λειτουργίες τους προσπαθούν να επαναπροσδιορίσουν την ύπαρξη της πράσινης γραμμής.

1. Το παλιό ξενοδοχείο «Όλυμπος», που βρίσκεται στο κομβικό σημείο της ένωσης των δύο περιοχών, στον εμπορικότερο δρόμο της πόλης, την οδό Λήδρας, μετατρέπεται σε ένα πολύ-λειτουργικό κέντρο, όπου οι δυο κοινότητες μπορούν να συναντηθούν, να δημιουργήσουν και να γνωριστούν μέσα από τα πολιτιστικά δρόμενα και να αντιληφθούν τα κοινά και τις διαφορές τους.

2. Αντίστοιχα, σε ένα σύμπλεγμα κτιρίων στη οδό Διονύσου οργανώνεται η συλλογική κουζίνα που βρίσκεται κοντά τόσο στη Δημοτική αγορά της ελεύθερης περιοχής, όσο και στην αντίστοιχη της κατεχόμενης περιοχής. Στόχος της συλλογικής κουζίνας είναι η συνεύρεση ανθρώπων διαφορετικών κοινοτήτων και κοινωνικών ομάδων, ώστε να δημιουργηθεί ένα κλίμα συνεργασίας και συλλογικότητας ανάμεσα τους.

3. Στην απόληξη του πολιτιστικού άξονα που δημιουργούν τα εφήμερα τοιχία τοποθετείται το παρατηρητήριο. Το παρατηρητήριο προτρέπει τον επισκέπτη να στρέψει το βλέμμα στην πράσινη γραμμή και να αναλογιστεί ποιος είναι τελικά ο σκοπός της ύπαρξής της.

— Τοιχία από Ωμή Πλίνθο

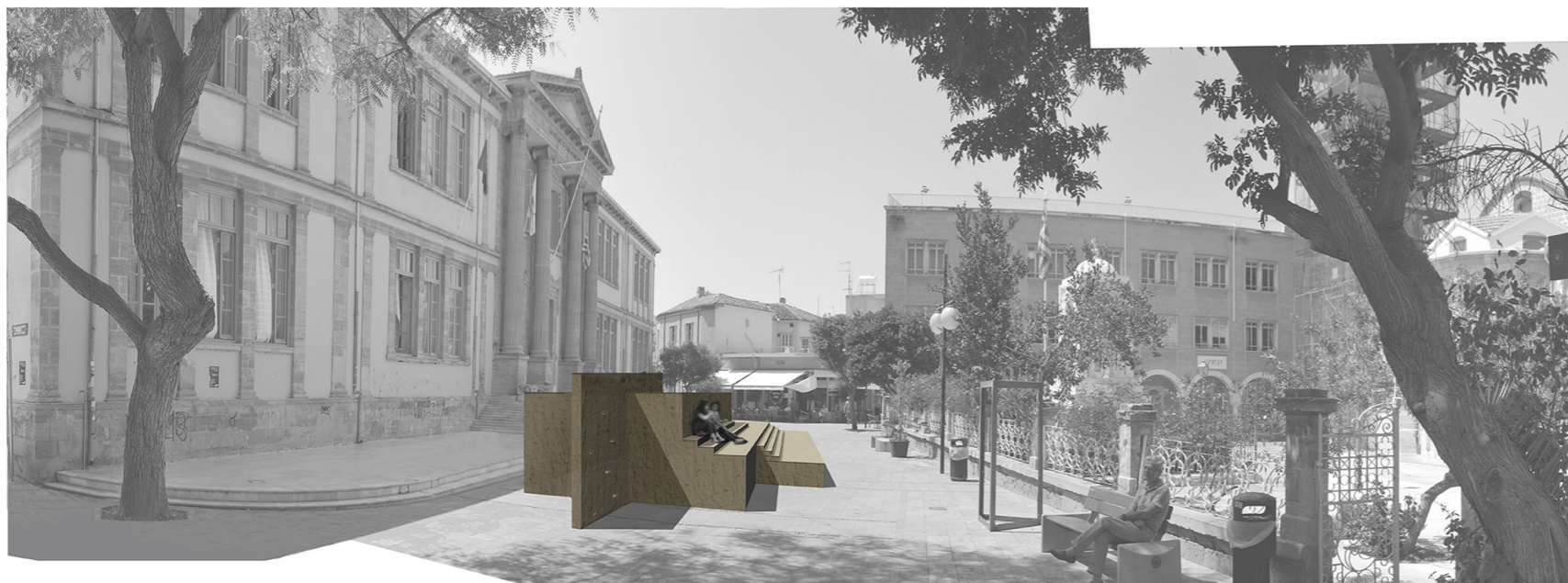
● Πράσινη Γραμμή

■ Μεσαιωνικά Ενετικά Τείχη

■ Σημεία Επέμβασης:

1. Πολυλειτουργικό Κέντρο "Όλυμπος"
2. Συλλογική Κουζίνα "Διόνυσος"
3. Παρατηρητήριο "Κασσιανός"

2.2 Το Τοιχίο

2.3.1 Ξενοδοχείο Όλυμπος

Κτισμένο στις αρχές του 20ου αιώνα (1914-1933), με κατασκευή από πέτρινες φέρουσες τοιχοποιίες και πλάκες από σπλισμένο σκυρόδεμα, φέρει λίθινα διακοσμητικά κλασικά αρχιτεκτονικά στοιχεία στις όψεις.

Το ισόγειο κτίστηκε εξ αρχής για εμπορικές χρήσεις – καταστήματα, όπως υποδεικνύουν οι μεγάλες πόρτες και ο εσωτερικός διαχωρισμός τους. Οι προσόψεις του ισογείου διακοσμούνται με απλές παραστάδες, που φέρουν ιωνικού ρυθμού κιονόκρανα και λίθινα πλαίσια στα ανοίγματα. Σε πολλά σημεία έγιναν μεταγενέστερες επεμβάσεις, με ξύλινες και μαρμάρινες επενδύσεις, αλλοιώνοντας έτσι την αρχική μορφή του κτιρίου.

Στον όροφο φιλοξενείται το ξενοδοχείο, με μεγάλες σάλες και τραπεζαρία. Εξωτερικά πολύπλοκοι διάκοσμοι χαρακτηρίζουν τις όψεις, όπως παραστάδες με ιωνικά κιονόκρανα, μπαλκόνια με σκαλιστά φουρούσια, κορνίζες με φουρούσια και σταγόνες και άλλες διακοσμήσεις. Και οι δύο όψεις του κτηρίου διαμορφώνονται με βάση ένα συνδυασμό του κλασικού ιωνικού ρυθμού με τη χαρακτηριστική ρωμαϊκή-κορινθιακή κορνίζα στο γείσο της στέγης.

Η γωνιά του κτηρίου διαμορφώνεται με ημικυκλική μορφή, με νέο-μπαρόκ στοιχεία. Μεταγενέστερες επεμβάσεις με μαρμάρινες επενδύσεις αλλοιώνουν επίσης την αρχική μορφή.

Από το 1974, ίσως και πιο πριν (από το 1963;) το κτίριο είναι εγκαταλειμμένο στη φθορά του χρόνου. Η καταστροφή ξεκίνησε με πράξεις ανθρώπινης βίας, αφού είναι εμφανή τα σημάδια σφαιρών στους τοίχους και συνεχίζει με την φθορά του χρόνου και την εγκατάλειψη, την κατάρρευση της στέγης, την φθορά των λίθινων στοιχείων στις προσόψεις, την καταστροφή του εσωτερικού και των κουφωμάτων.

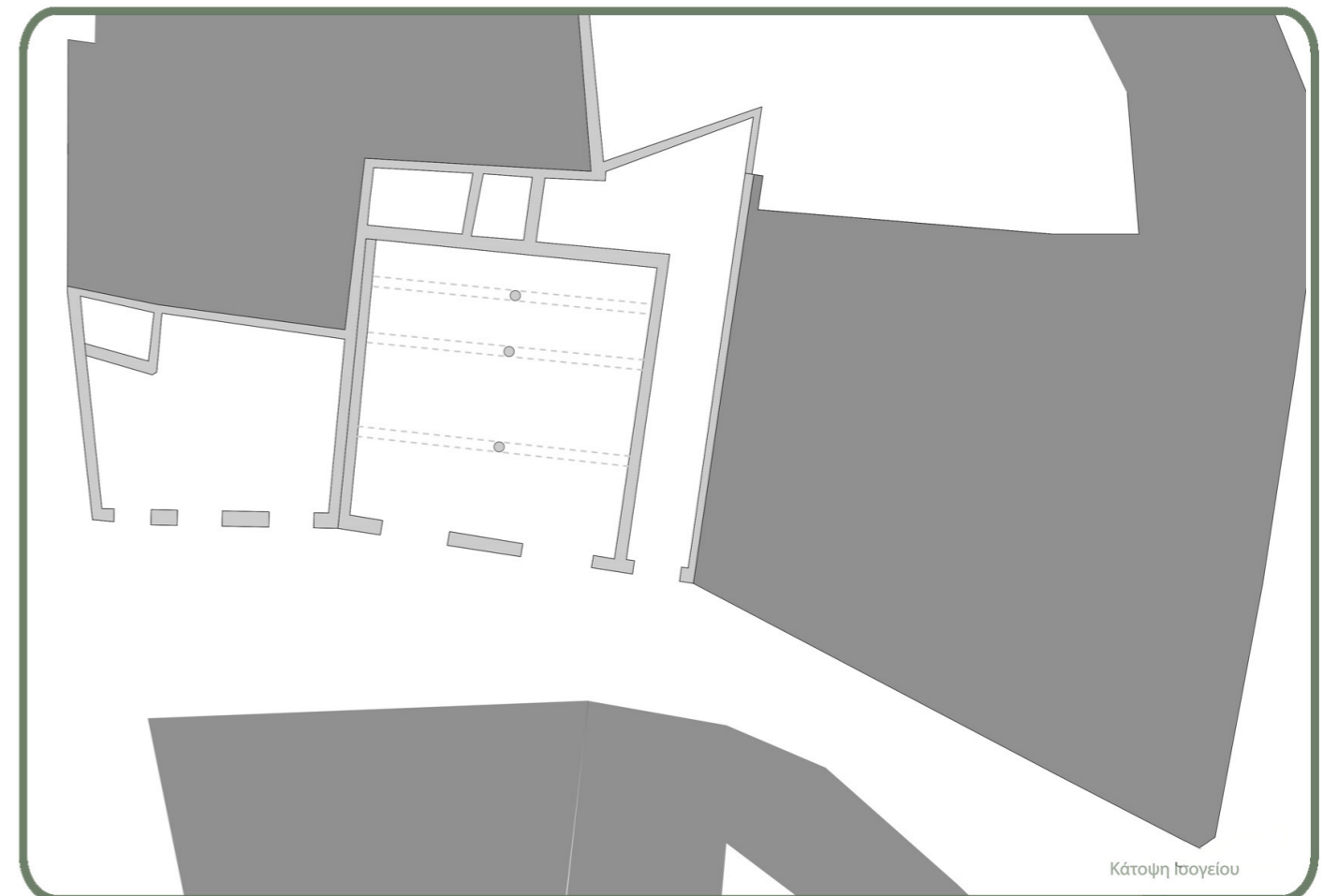
Κάτοψη Ισογείου

2.3.2 Κτίρια στην Οδό Διονύσου

Κτίρια που στεγάζουν εμπορικές χρήσεις – καταστήματα, αποτελούν παραδοσιακές οικοδομές, με πελεκητή πέτρα και ωμόπλινθους (πλιθάρια). Με στοιχεία που ανατρέχουν στην οθωμανική περίοδο όπως οι καμάρες στον εσωτερικό χώρο, αλλά σε συνδυασμό με στοιχεία νεοκλασικισμού στην όψη με οξυκόρυφα πέτρινα πλαίσια παραθύρων και διακοσμητικές κορνίζες.

Το ανατολικό τμήμα εγκαταλείφθηκε μετά το 1974 και με τη πάροδο του χρόνου ερειπώθηκε. Ενώ ο χώρος με τις καμάρες λειτουργεί ως ξυλουργείο.

Σήμερα οι όψεις των κτηρίων έχουν αποκατασταθεί από το Ενιαίο Ρυθμιστικό Σχέδιο στο πλαίσιο για την υλοποίηση του προγράμματος αναζωογόνησης της Παλιάς Λευκωσίας, ενώ παράλληλα έχει πεζοδρομηθεί και ο δρόμος μπροστά από τα κτίσματα σε μια προσπάθεια λειτουργικού, αισθητικού και αρχιτεκτονικού εμπλουτισμού ώστε να καταστεί πιο ελκυστικό για τους κατοίκους, τους πελάτες των καταστημάτων και τους επισκέπτες.

2.3.3 Ενορία Αγίου Κασσιανού

Σχολεία Αγίου Κασσιανού

Το συγκρότημα του Αγίου Κασσιανού αποτελείται από δύο νεοκλασικά σχολεία, αρρένων και θηλέων, κτισμένα στις αρχές του 20ου αιώνα και ένα μεταγενέστερο κτίσμα γνωστό ως νηπιαγωγείο. Τα δύο νεοκλασικά σχολεία είναι ίδιου τύπου, με κάτοψη σε σχήμα Γ, αλλά με μεταγενέστερες προσθήκες. Η μορφολογία τους εκφράζει την αρχιτεκτονική του νεοκλασικισμού στην Κύπρο, των αρχών του 20ου αιώνα, την οποία συναντούμε και σε άλλα δημόσια κτήρια και σχολεία μέσα στην πόλη.

Η μεγάλη σημασία του κτηριακού αυτού συγκροτήματος για την περιοχή αλλά και την πόλη γενικότερα, μαζί με την πολύ μεγάλη αρχιτεκτονική και ιστορική αξία της εκκλησίας του Αγίου Γεωργίου, που βρίσκεται στο ίδιο συγκρότημα, τονίζουν την ανάγκη για άμεσες επεμβάσεις διάσωσης και αποκατάστασης τους.

Εκκλησία Αγίου Γεωργίου

Η εκκλησία είναι ένα πολύ σημαντικό μνημείο στη νεκρή ζώνη. Χρονολογείται στο 17ο αιώνα μ.Χ. Είναι κτισμένη με πελεκητή πέτρα και έχει υποστεί μεταγενέστερες επεμβάσεις. Η νότια πλευρά του ναού βρίσκεται επί της οδού Αγίου Γεωργίου, όπου ανοίγει και η κύρια είσοδος του, που οδηγεί στο νάρθηκα. Στο εσωτερικό του νάρθηκα υπάρχουν ίχνη από έντονα χρώματα στους τοίχους καθώς και πέτρινα διακοσμητικά στοιχεία, που θυμίζουν λατινικά οικόσημα. Η άμεση αποκατάσταση του επιβάλλεται γιατί κινδυνεύει με κατάρρευση.

3.1 Παρασκευή Ωμής Πλίνθου

Η χρήση του άψητου πηλού ως οικοδομικό υλικό χρονολογείται από τα αρχαία χρόνια. Στη Κύπρο, τα πρώτα παραδείγματα γήινης αρχιτεκτονικής τοποθετούνται χρονικά στη Νεολιθική εποχή.

Οι παραδοσιακοί ωμόπλινθοι αποτελούνται από χώμα (άργιλος, ιλύς, και άμμος) και ίνες (άχυρο, τρίχες ζώων κ.α.). Με τη προσθήκη κατάλληλης ποσότητας νερού στο μείγμα, εντείνεται η ενεργοποίηση των αντιδράσεων και των ιδιοτήτων του πηλού και της αργίλου.

Αφού αφεθεί να ωριμάσει (2-3 μέρες), το μείγμα μορφοποιείται με τη βοήθεια καλουπιών (πλινθοκόποι) σε πλίνθους και αφήνεται να ξηραθεί με προσοχή, ώστε να αποφευχθεί η απότομη αποβολή υγρασίας που προκαλείται από απευθείας έκθεση στο δυνατό ήλιο.

Η διαδικασία παρασκευής ωμόπλινθων μπορεί να γίνει εντελώς χειρωνακτικά. Έτσι η ποιότητα του τελικού προϊόντος εξαρτάται άμεσα από τον ανθρώπινο παράγοντα. Αναλόγως των καιρικών συνθηκών κάθε περιοχής συναντούμε διαφορετικές συνθέσεις και ποικιλία στις μεθόδους παραγωγής και ξήρανσης.

70% Χώμα (άργιλος, ιλύς, άμμος)

+

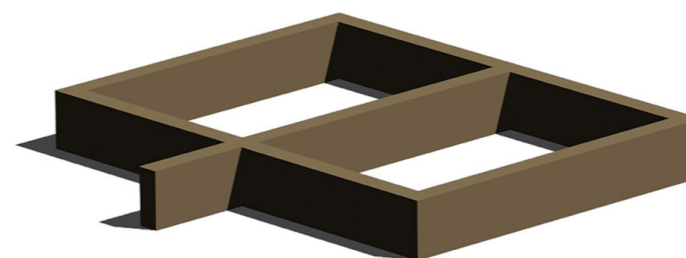

30% Ίνες (άχυρο, τρίχες ζώων κ.α.)

+

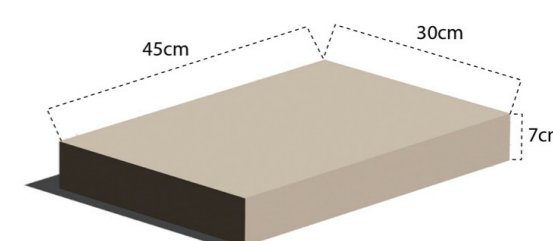
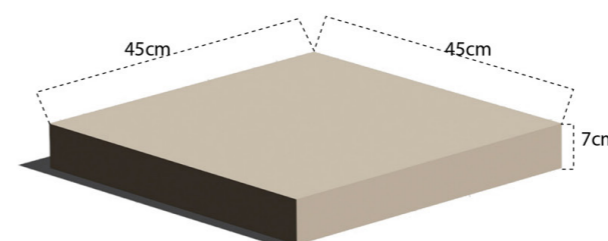
Νερό

Πλινθοκόπος. Ξύλινο καλούπι για τη δημιουργία μονάδας πλίνθου

Σιόμαλον. Εργαλείο για ισοστάθμιση του πηλού στο πλινθοκόπο

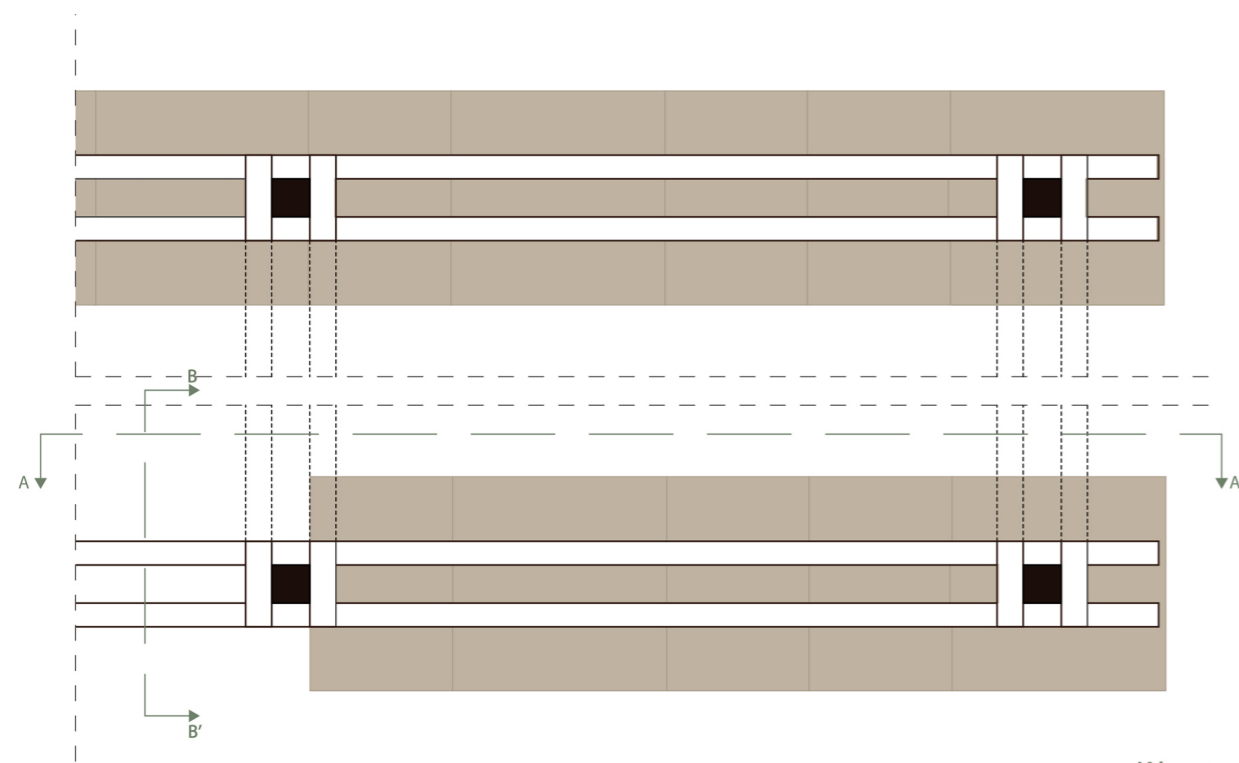

3.2 Κατασκευή τοιχίου

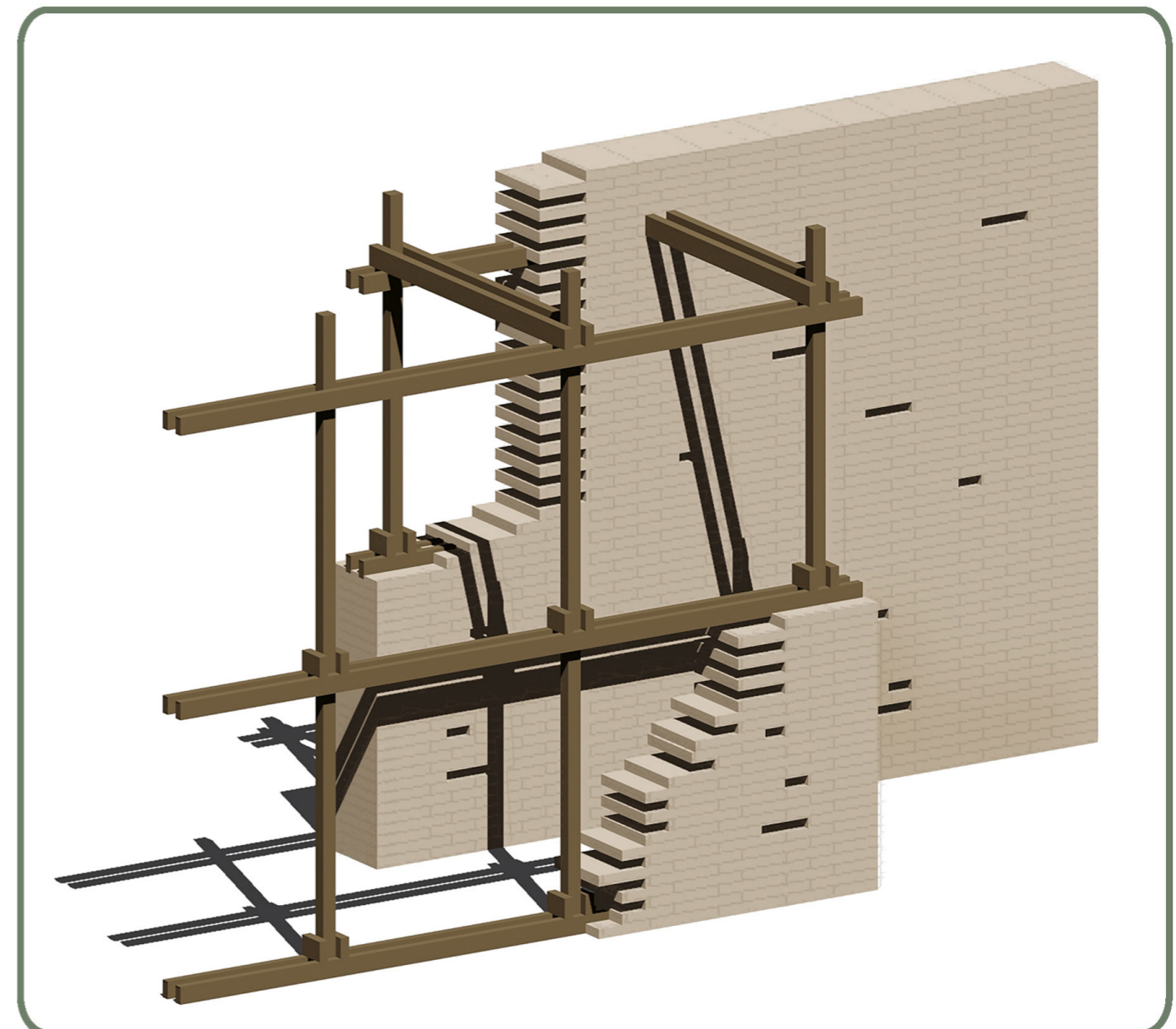
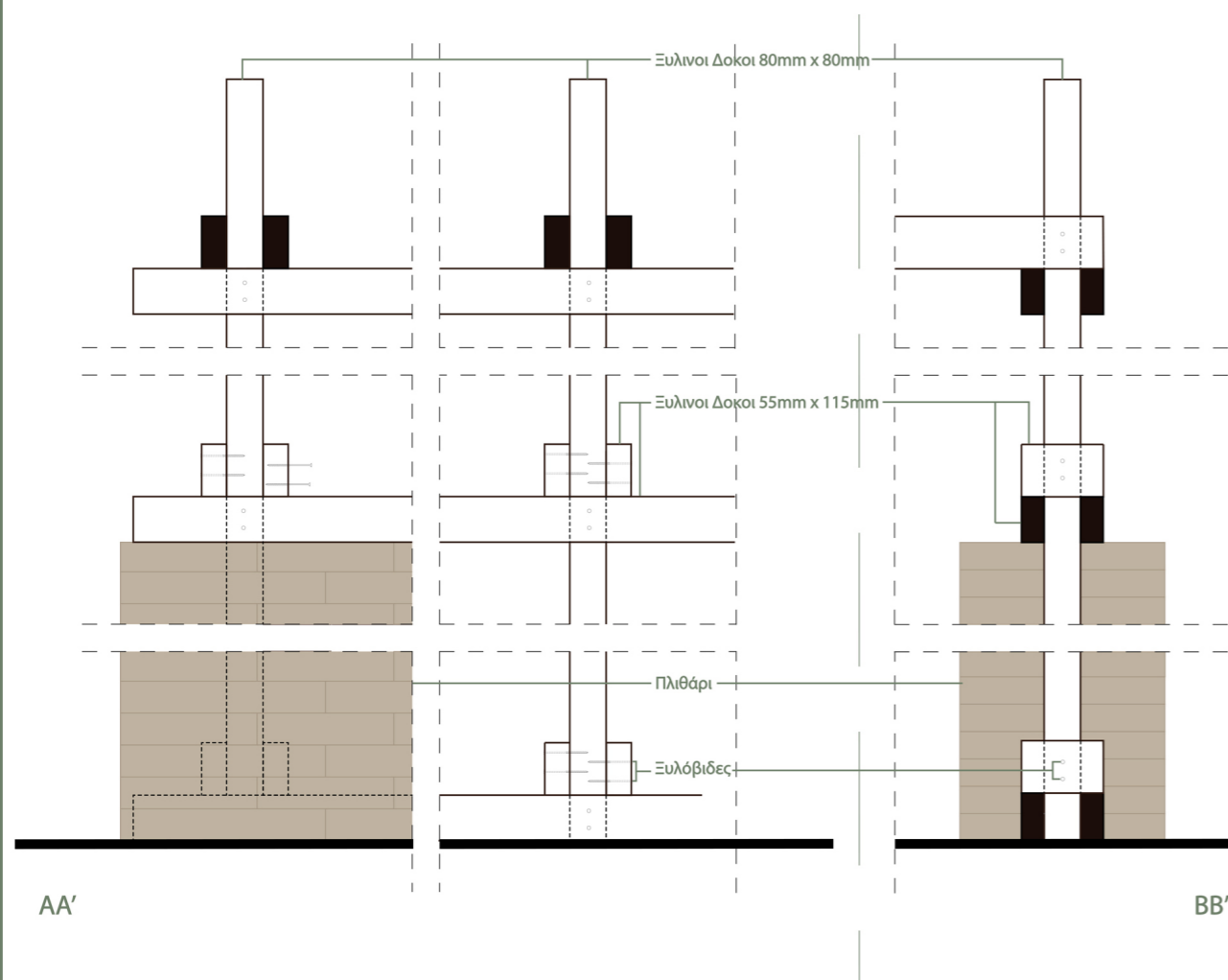
Το τοίχιο ως μια εφήμερη κατασκευή απαιτεί ένα υλικό που είναι εύκολο να δομηθεί αλλά και να αποδομηθεί. Η πλίνθος είναι ένα φυσικό υλικό που με την πάροδο του χρόνου διαβρώνεται, καταστρέφεται αφήνοντας τον καιρό να την αναδιαμορφώσει.

Το τοίχιο αποτελείται από δύο μονάδες πλίνθου, 45x45cm 30x45cm οι οποίες με τη συναρμολόγηση τους επιτρέπουν τη δημιουργία σπών. Επιπρόσθετα για την καλύτερη στήριξη του τοιχίου γίνεται ενίσχυση του με έναν εσωτερικό ξύλινο σκελετό.

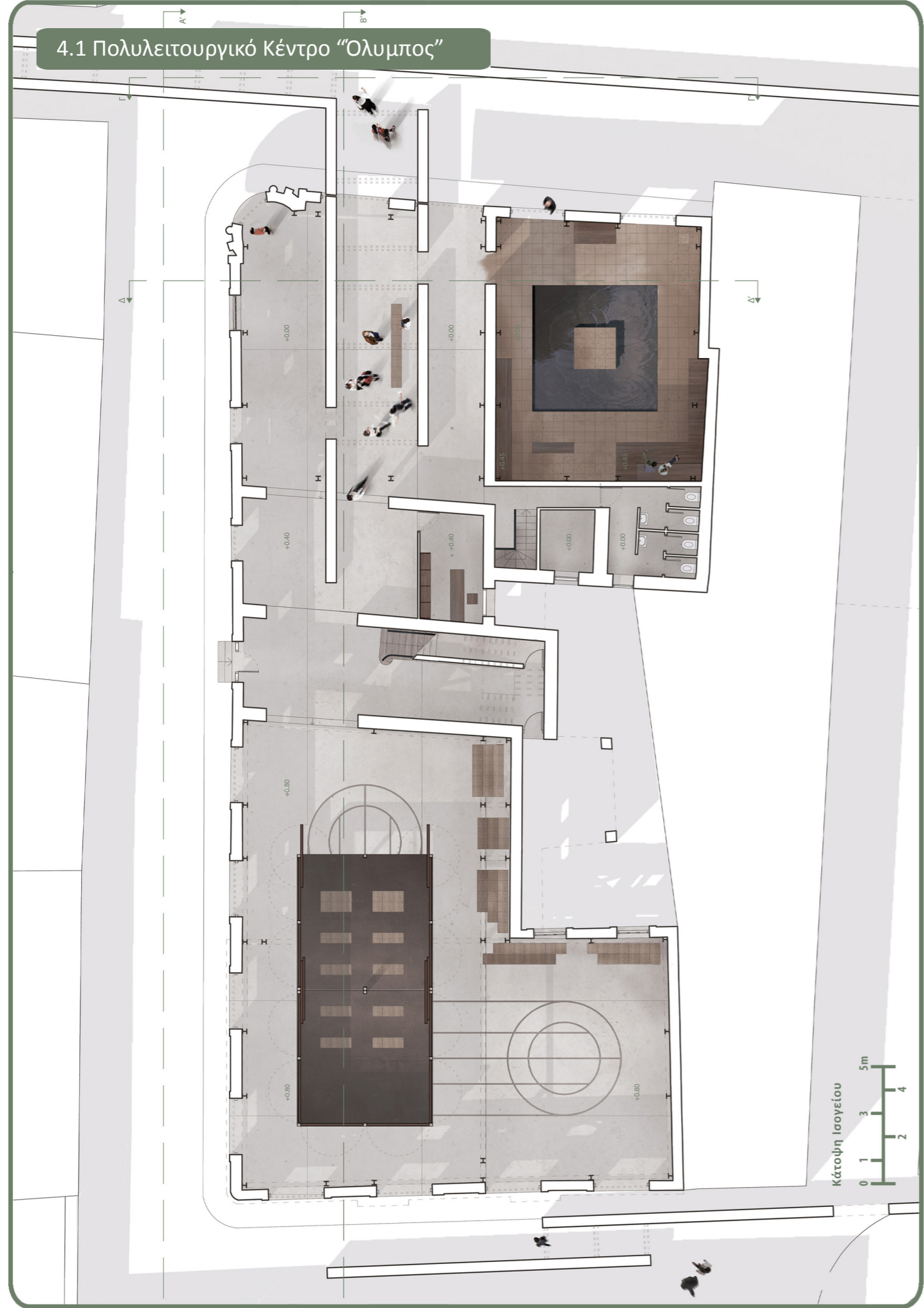
Επίσης με την επιλογή της πλίνθου υπάρχει μια έμμεση αναφορά ως προς τη κοινωνική μνήμη η οποία, όπως και η πλίνθος, με τη πάροδο του χρόνου μεταλλάσσεται. Οι ελληνοκύπριοι ζητούν να επιστρέψουν στα σπίτια που «χάσανε». Ο πόθος για επιστροφή στηρίζεται κυρίως στις αναμνήσεις από τις κατοικίες των προσφύγων, που βρίσκονται υπό τη κατοχή των Τούρκων. Κατοικίες ως επί το πλείστον από πλιθάρι (ωμόπλινθο), οι οποίες με τη πάροδο του χρόνου και την εγκατάλειψή έχουν ερειπωθεί, όπως αντίστοιχα η μνήμη με τη πάροδο του χρόνου χάνεται και μετατρέπεται σε λήθη.

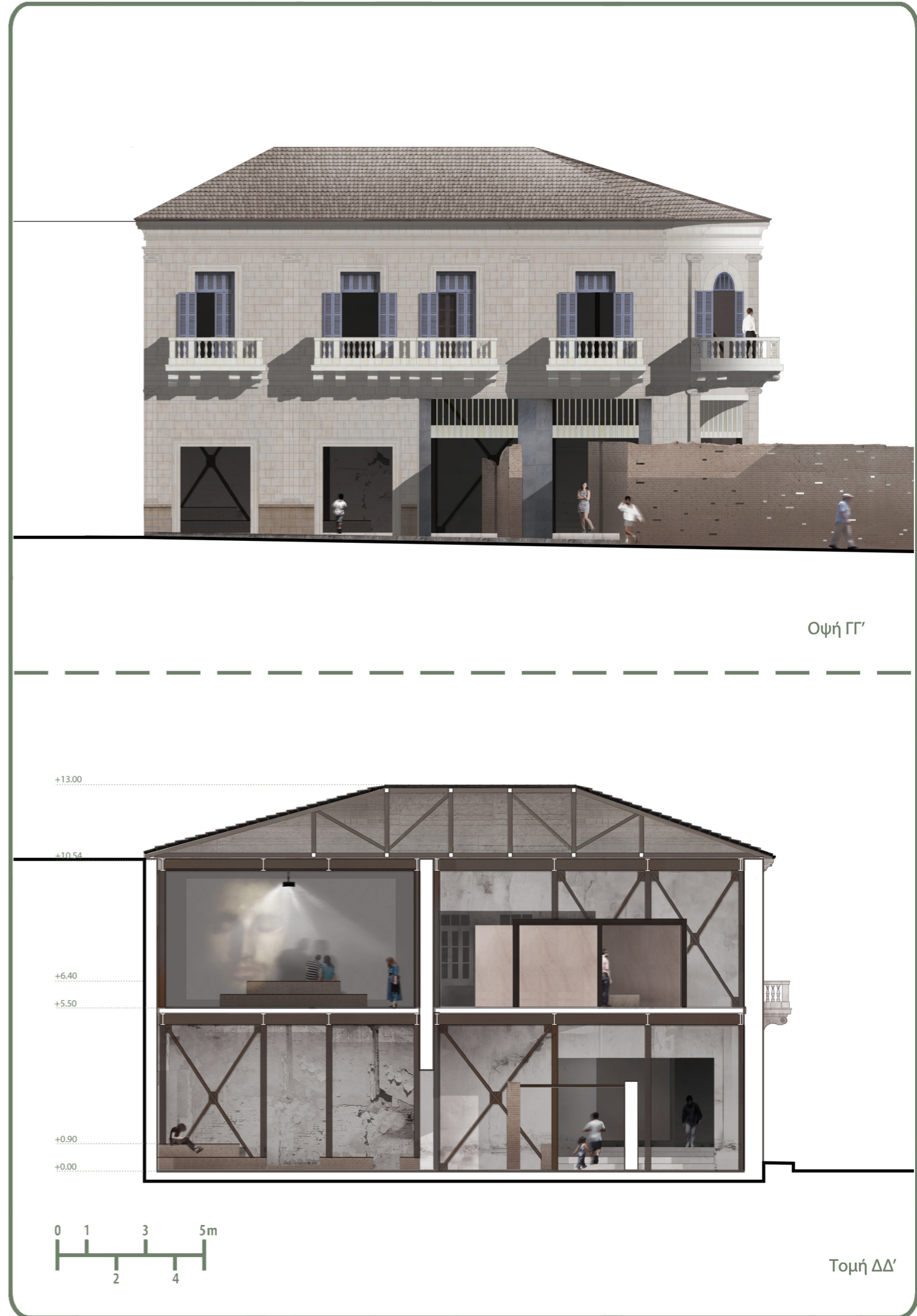
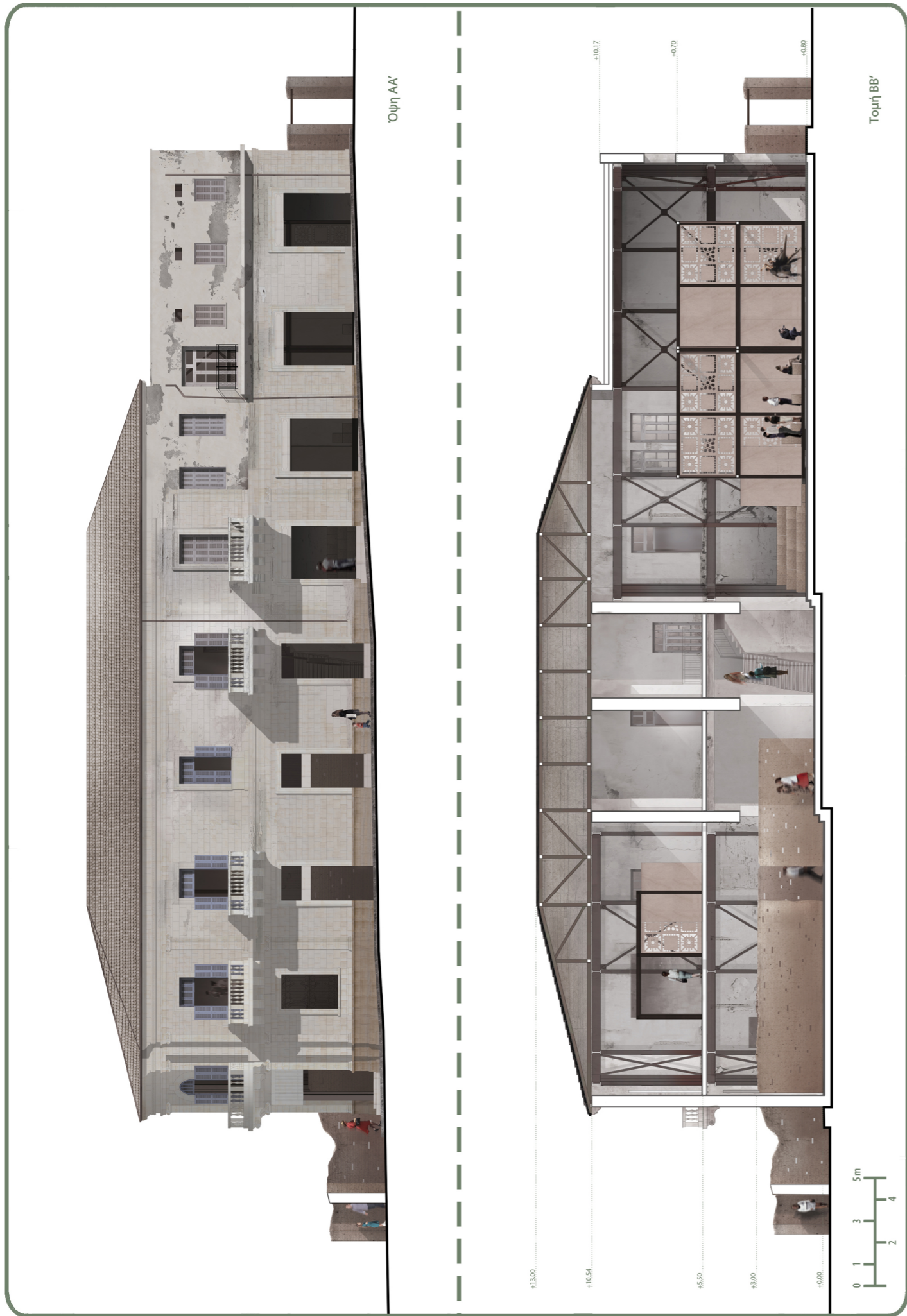

Κάτοψη

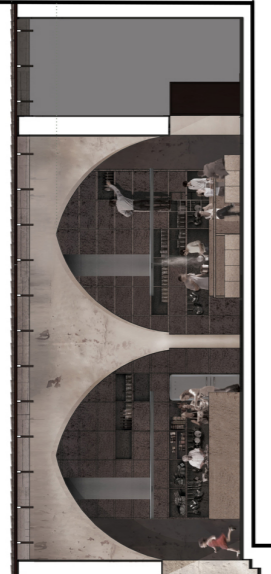
4.1 Πολυλειτουργικό Κέντρο "Όλυμπος"

4.2 Συλλογική Κουζίνα "Διώνυσος"

+14.40
+13.00

+1.35
+0.90
-0.45

Τομή ΒΒ'

-6.18
+2.80

Ύψη ΑΑ'

Κάτοψη

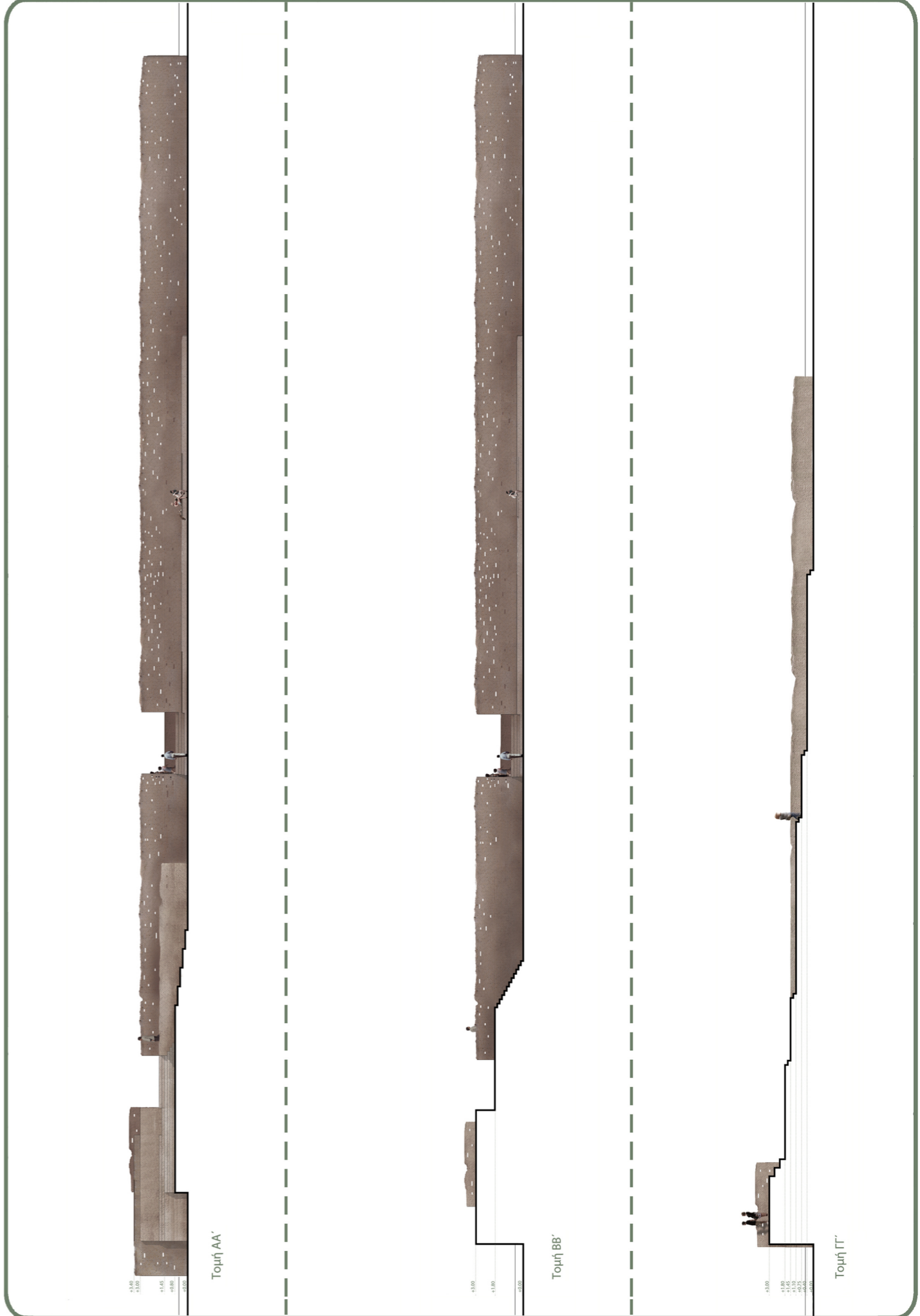
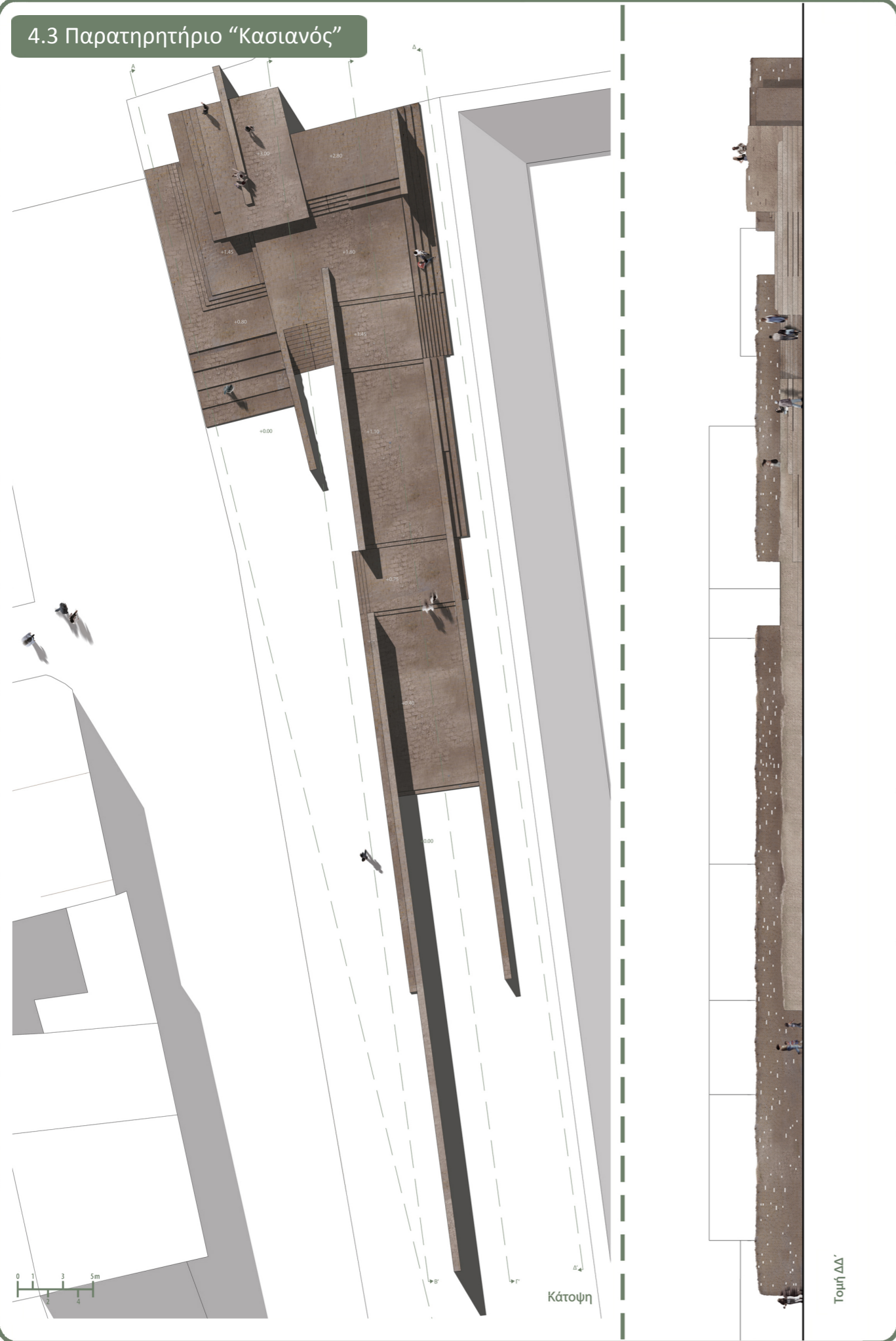
Τομή ΓΓ'

Τομή ΔΔ'

4.3 Παρατηρητήριο "Κασιανός"

5.1 Προοπτικές Απεικονίσεις

